

Barraca de carboner d'en Xevarria

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma.
Emplaçament Arran del camí de la Figuera a la Calma, en un pla entre la Perera i Pla de Bruguers.

Coordenades:

Latitud: 41.78075
Longitud: 2.30928
UTM Est (X): 442600
UTM Nord (Y): 4625664

Classificació

Número de fitxa 08276 - 57
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Estructura enrunada de la que es conserven quatre filades de pedra.
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00052
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dt., 20/03/2001 - 01:00

Descripció

Estructura construïda en pedra seca, de forma circular tirant a ovalada, que fa 5 m de llarg per 3'4 m ample. El material utilitzat no presenta cap mena de tractament, es tracta de pedres de dimensions irregulars i de diferents tamanys disposades de forma horitzontal i que segurament haurien subjectat una estructura de caire perible (embigat de fusta) o una coberta de tipus vegetal o de lloses de pedra. El seu estat de conservació es força precari ja que només conserva unes poques filades d'una construcció que hauria estat força gran.

Observacions:

A l'espai de davant s'observa un pla on segurament s'hi hauria fet la pila carbonera. La seva construcció en un petit pla ben comunicat prop del camí que portava a la Figuera, o en direcció contrària al Pla de la Calma, facilitava la càrrega i descàrrega tant de la fusta i els troncs per fer les piles com pel carbó, un cop ja cuit que era transportat amb sàrries i matxos cap als punts de redistribució.

Història

Les barraques de carboner, són estructures senzilles per respondre a les necessitats bàsiques que pugui tenir el carboner o grup de carboners que s'allotgi dalt la muntanya durant el temps destinat a fer carbó. Les principals funcions són la de oferir aixopluc, per guardar els diversos utensilis, i per resguard del temps, durant uns períodes determinats de l'any. La seva construcció és força modesta, utilitzant material perible (principalment fusta i branques) i pedra local, sovint reaprofitada i poc treballada. L'estructura es basa en un sòcol construït a pedra seca, amb una coberta més lleugera, que sol ser una estructura de fusta. Aquestes construccions apareixen a la zona de mitja i alta muntanya de l'àrea mediterrània i venen condicionades per les relacions econòmiques amb el medi, com en aquest cas seria l'explotació del bosc per realitzar carbó. La seva adscripció cronològica és difícil de precisar; aquestes construccions d'antiga tradició, s'han datat a partir del segle XVII i XVIII, donada l'explotació de les parts més altes de la muntanya, tant per pastures com per carboneig o desforestació. També a finals del XIX i inicis del XX, l'explotació dels productes forestals fou molt important, realitzant-se llargues campanyes de carboneig que podien durar mig any i on hi treballava molta gent. El topònim Xevarria s'ha de relacionar amb el cognom Etxevarria, que pertanyia a un senyor tortosí que vingué a fer de carboner a la zona del Montseny, van ser molts tortosins que pujaren a treballar per aquesta zona. Aquest fet s'ha de relacionar en un context de gran auge del món carboner relacionat amb la industrialització i la gran necessitat d'obtenir carbó. El senyor Etxevarria va construir la barraca, datable a inicis del segle XX, on s'hi havia arribat a albergar un gran nombre de carboners.

Bibliografia

GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 114.
GUTIERREZ, C. (1996). El carboneig, l'exemple del Montseny. Altafulla. Barcelona. IPEC-Montseny (1998), n. 3913. LLOBET, S. (1991). El medi i la vida al Montseny. Granollers. p.305-332.

